

Sekta »Jegovistov« se je osnovala pred kakimi dvema leti v Kazinovu v obliki majhnih družinskih skupin. V zadnjem času so se vrgli pridigarji »Jegovistov« na vasi, kjer imajo malo uspehov. Propovedujejo, da mora drug drugega bičati, pridigajo o peklju, peklenjskih mukah in slikajo drugi Kristusov prihod in podobno. Tudi njihova propaganda je več ali manj nasprotna sedanjemu režimu.

Takšni so »Jegovisti«.

Tako pripoveduje sam »Brezbožnik«.

Sv. Urban nad Kamnico. Binkoštni pondeljek se je zbrala tu gori velika množica pobožnih častilcev mogočnega varuha naših vinskih gor. Vsi so se iskreno veselili, kakor krasnega majniškega vremena in čistega razgleda na vse strani, tako še prav posebno srečno izvršenega novega poslikanja naše cerkve ter so tudi s svojimi denarnimi prispevki precej pripomogli k olajšanju velikega odplačilnega bremena, ki nas še tlačí. Na gostoljubnem domu našega novega cerkvenega ključarja Ignacija Žunko, po domače Róbiča, ki hoče z vso svojo močjo podpirati dosedanega dolgoletnega ključarja Al. Valdhuberja, so pa sklenili možje, da še hočejo vso njeno zunanost prenoviti, predno pride željno pričakovani dan njene slovesne blagoslovitve. Ga homo že še pravočasno naznanili in prijazno povabili, posebno še naše ljube sode in velikodušne dobrotnike od Sv. Križa. To bo obenem tudi prav lepa proslava sedemdesetletnice smrti našega velikega škofa A. M. Slomška, katerega se vsako šesto pobinkoštno nedeljo pri slovesni službi božji tu gori hvaležno spominjamo, da nam je blagoslovil cerkev sv. Urbana nad Kamnico.

Marenberg. Na god sv. Pankracija, 12. maja, je šla običajna procesija iz Dravograda in okolice k Sv. Trem Kraljem nad Marenbergom. Ze v Dravogradu se je zbralo dosti ljudi, med potjo se jih je pridružilo vedno več in od Mute naprej je bila procesija prav častna. Na ravnini pred cerkvijo je že čakalo precej ljud-

stva, tako da je bila sicer prostorna cerkev polna. Sem precej dobro poučen v zadevi marenberških podružnic, a v današnjem času človek marsikaj spregleda. Tako tudi nisem mislil na to, da je letos 200 let, ko je bila cerkev pozidana. Nekdo me je opozoril na letnico 1732 na cerkvenem oboku. Ker se menda spomin 200 letnice ne bo obhajal, naj te vrstice to nadomestijo. Sv. Trije Kralji na Radelju, morska višina 823 m, imajo zelo lepo lego. Danes, ko tiči svet do vratu v politiki in do vratu v dolgovi, ni misliti, da bi na takem kraju zidali cerkev, a tudi nekaj ni šlo tako lahko. To cerkev so zidali celih 60 let. Okrog cerkve je lepa ravnica, porasla z zeleno travo, sprédaj velikanska lipa. Do prevrata je bil tu stalen cerkvenik, leta 1918, bilo je na kvartni teden v adventu, je ponoči pogorela cerkvenikova hiša, z njo vred pa tudi ljudje in živina. Isto zimo so prišli vojaki, ki so v drugi hiši, kjer so se ob cerkvenih shodih zbirali duhovniki, pevci in drugi, razbili in uničili vso lepo opravó, kar je bilo lesenega pa so sežgali. Med svetovno vojno so bili odvzeti trije bronasti zvonovi, sedaj sta tam dva jeklena. Sem so nekaj v velikem številu prihajali Korošci iz okolice Velikovca ter Nemci iz ivniške strani. Razgled od tukaj je lep in obsežen. Na jugu pod teboj je Dravska dolina, po kateri vodi tri prometne žile, bliskajoča se Drava, velika cesta in železnica, proti vzhodu v mariborski okolici se prikazujejo Slovenske gorice, na zapadu Karavanke, vidi se Sv. Križ pri Belih vodah. Najlepši je pogled na Golico in zeleno Srednje Štajersko z vinogradi, sadonosniki in belimi hišami, trgi ter cerkvami. V ozadju pa leži mesto Gradec, ki ga rad gledaš v popoldanskih urah in na večer, ko se blišči v nešteti lučicah. Bodi pozdravljena cerkvica vrh gore, cerkvica bela!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Lep in krasen si Marijin mesec maj, predvsem še letos pri nas, ko so vsi sadovnjaki v najlepšem cvetju in zelenju; a v tej najlepši pomladi odhaja duša za dušo k svojemu Stvarniku. V sredo, dne 4. maja smo imeli iz Spodnje Korene dva pogreba. Zapustili sta nas sosedinji: Alojzija Vogrin in Margareta Ribič. Rajna Vogrinova je bila stara 53 let ter zapuščá žalujočega moža in sinova Franca in Jožefa. Kako priljubljena je bila, je pokazal njen pogreb, katerega se

Kadar ni kaj v redu

v prebavnih organih telesa, se občuti razne načine. Človek na primer nima teka, jed mu ne diši, nekaj ga vedno silí na vzdiganje, jed mu teži želodec, muči ga glavobol, počuti se trudnega,

težko se po-
da na delo,
nevoljen je
in nima
rednega od-
vajanja. —
Kadar z
apetitom
prebavo in
delovanjem
črev nismo
zadovoljni,

takrat so nam dobrodošle Fellerjeve Elsapilule, katere sigurno in hitro delujejo ter so povsem neškodljive, ne dražijo črevesja ter omogočajo mirno odvajanje. Fellerjeve Elsapilule krepe želodec in čistijo telo in obenem tudi kri. 6 zavitkov Din 30.—, 12 zavitkov Din 50.— obenem z zavojnico in poštno pri lekarnarju **Eugen V. Feller, Stubica Do-
nja, Elzatrj 341** (Savska banovina).

Odobreno Minist. soc. pol. in nar. zdravja
Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

je udeležilo veliko število ljudi. Rajna je bila dobra katoliška mati in navdušena za vse lepo in dobro. Naj ji bo lepa slovenjgoriška zemljica lahka! Teško prizadeti rodbini naše najglobokejše sožalje! V Zimici je izdihnila svojo dušo Jožefa Krajnc, pridna in skrbna gospodinja. Svoje otroke je dobro vzgojila. Naj v miru počiva! V sredo zvečer smo gledali po Slovenskih goricah, Pohorju in Dravskem polju, ko so goreli kresovi na čast našemu voditelju dr. Antonu Korošcu. Tudi mi prosimo Boga, da nam ohrani še mnogo let v dobrobit Slovencev delujočega našega voditelja.

Sv. Trojica v Slov. go-icah. Komaj se je slovila nadležna in sitna starka mrzla zima, komaj so zapihali toplejši vetrovi in se odela vsa božja narava v novo zelenje in cvetje, že so se pričeli v precejšnjem številu oglašati ženini in neveste. Med prvimi sta si v dosmrtno zakonsko zvezo podala roke bivši orožnik Alojzij Roškar in Rezika Čauševa. Bilo srečno — kakor vsako leto, tako so tudi letos na binkoštni pondeljek prišli v prav veliki procesiji Negovčani in Šentpeterčani k Sv. Trojici. Negovčani so tudi tokrat postavili s

Irskem izreden uspeh in bo izšla v najkrajšem času tudi v angleškem prevodu. Omenjeno delo je zagledalo beli dan s pomočjo irskega prosvetnega ministristva.

113 m v eni sekundi!

Malcoln Campbell se lotil z vso vneto svetovnega rekorda glede brzine vožnje z avtomobilom. Imenovani je prvi prekoratil hitrost 400 km na uro. Še do pred kratkem je bila največja naglica avtomobila 400 km. Malcolnu Campbellu se je posrečilo pred kratkem, da je dosegel ob morskí obali v Dayton Beach na severoameriškem polotoku Florida znatno večjo brzino nego 400 km na uro in je

Vest o odhodu večjega dela delavstva se je raznesla z bliskavico daleč naokrog. Pregled oborožitve vojnokrajinskih utrd ni bil ničesar drugega, nego oznanilo, da pripravlja Turek večji vojni pohod in namerava glavni sunek proti še edinima branikoma hrvatskih in slovenskih pokrajin: Karlovcu in Sisku. Ako odrečeta ti postojanki, bosta turška sužnja Hrvat in Slovenec.

Spomlad usodepolnega leta 1593 je namignila tudi Emi, da je napočil čas, ko se bo oddolžila zaobljubi, da bo storila nekaj posebnega na braniku krščanske vere in rešitve jugoslovanstva iz že skovanih in pripravljenih okovov. Nič lažjega ni bilo, kakor da je preprosila delovodjo Jurja Stadlerja, da jo vzame seboj na pregled vojnokrajinskih orožaren. Dobri Nемеc ni bil samo takoj za Emin načrt, še za zapovednika odrejenega delavskega pohoda jo je izbral, ker na svoje ljudi se je lahko zanesel, da ne bodo izdali skrivnosti: Ženska načeljuje tako zaupnemu poslu, kakor je strokovni pregled najvažnejših utrd. Emina nakana, da si ogleda v moški preobleki Vojno krajino, je ostala tudi doma-

činom prikrita. Kot edinega zanesljivega spremeljevalca si je izbrala Mihaela Toplišek. Bil je sin Matije Toplišeka, posestnika pri Sv. Trojici v Dobležicah, ki je vršil v kmečkem puntu službo trobentača pod kapitanom Štercom, bil ujet pri Št. Petru, zaslišán na najvišjih mestih v Gradcu ter na Dunaju, odkoder se je vrnil še živ na svoj dom. Njegov starejši sin Miha je bil po očetovem vzgledu več v rabi orožja, dober jezdec, močan dečko in zanesljiv v vsakem oziru.

V prvi polovici aprila 1593 je odjezdilo krdele jezdecev iz Lesične proti Kozjem. Ema je sedela na konju v lažji popotni moški obleki, kakor so pač bili tedaj oblečeni vitezi. Bilo jej je 40 let, a njena izredno krepka postava, visoka rast, bolj moški glas in sigurnost v sedlu je nikakor ni mogla osumiti, da bi se skrivala za vitezom Pavlom kmečka deklina. Za vse je bila gospod Pavel iz Pilštajna, ki vodi strokovne delavce in slovenske govorce nevesče Nemce v ogroženo Vojno krajino. Za jezdecí so ropotali vozovi z raznim orodjem. En voz je čuval Miha Toplišek. Hranil je Emino največjo dragocenost, v Lesičnem za

svojim pevskim zborom pri dopoldanski službi božji. Vsa čast pevcem! Vsako leto boljše zapojejo, zlasti še, ker jih vodi mladi in požrtvovalen organist. Pevci, le korajžno in vztrajno se še naprej vadite, da bo čim lepše in prijetnejše donela iz vaših grl sveta pesem k časti in slavi božji! — Skoro neopaženo se je na naši šoli izvršila velika sprememba. Zapuстил nas je naš neumorni šolski upravitelj g. Franjo Golež, ki je sedem let vodil šolo, z vso vnemo in požrtvovalnostjo poučeval trojiško mladino ter si v teku svojega tukajšnjega uspešnega delovanja pridobil ljubezen in spoštovanje vseh Trojičanov. Prav težko nam je ob njegovem slovesu. Želimo mu pa obilo uspehov in sreč tudi na njegovem novem službenem mestu v Št. P.!!

Sv. Bolhenk v Slov. goricah. Vsak je letos občudoval prelepo cvetoče sadovnjake, pa najsibo domačin ali tujec, ki je šel skozi naše vasi. Velike nade stavi kmetovalec letos v krasno razcvetela drevesa, ker pričakuje obilno letino. Odvisno je vse od zgoraj, od božjega blagoslova. Vedno še je bila naša župnija tako srečna, da nam niso razne nevihte uničile vseh naših trudov in naporov pri vsakdanjem delu. Bodimo uverjeni: ako si hočemo zagotoviti božjo pomoč tudi v naprej, posvečujmo nedelje. Ne opravljajmo nobenega težkega dela ob nedeljah in praznikih. Ali ni to izzivanje Boga, če kdo ob nedeljah dela, bodisi na travnikih ali na polju. Mislimo, da je dovolj dela med tednom, nedelja pa naj bo Bogu v čast in nam v počitek. — Dolgega in mučnega trpljenja je rešil Bog dobro krščansko ženo, mater in gospodinjko Marijo Kramer iz Biša. Umrila je v 67 letu svoje starosti. Zapuščala hčer-vdovo z dvema nepreskrbljenima otrokoma. Kar nenadoma je mirno v Gospodu zaspal 83 letni Janez Breznik, doma v Črmlensaku. Bil je marnega in blagega značaja. Oba naj v miru počivata! — V nedeljo, dne 8. maja številno obiskani občni zbor domače hranilnice in posojilnice je pokazal uspešno in požrtvovalno delo naše zadruga. Pri volitvah znatno spremenjeno načelstvo in nadzorstvo si je naredilo naloge z novimi močmi delati v procvit zadruga, zlasti pa končno vendar začeti z delom postavitve mostne tehtnice, o kateri se je do sedaj že toliko razpravljalo, a malo storilo. Ključemo vsem: Pogumno po začrtani poti naprej!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na binkoštno nedeljo zvečer kmalu po pol 10. uri, je bilo skoro na mah v plamenih v Župečji vasi, kar je bilo lesenih in s slamo kritih poslopij, in sicer posestnikov: Turka, Zafošnika, Mustafa, Zunkoviča, Tomaniča in vdove Korošec. Slednja je še posebno prizadeta, ker je bila le malenkostno zavarovana. Našim požrtvovalnim vaščanom in gasilcem, ki so prihiteli od vseh strani, gre zahvala, da ni cela vas postala pogorišče. Kakor izgleda, je tudi v naši bližini na delu zločinska roka, ki se hoče maščevati ali pa ima blazno veselje nad požigi, ker so prejšnje tedne 2 dvakrat morali baš na mestu sedanjega pogorišča gasiti; takrat še pravočasno, sedaj pa je ogenj pozneje izbruhnil in se je zato nemoteno tako hitro razširil.

Gornja Radgona. V Stavenskem vrhu pri Gornji Radgoni je umrl dne 4. maja tega leta v 74 letu starosti Janez Kaučič. Pokojni se je pred 10 leti radi boleznii preselil s svojega posestva v Stavešincih na svojo viničarijo. Bil je dober krščanski mož in zvest naročnik »Slov. Gospodarja«. Naj v miru počiva!

Sv. Andrež v Halozah. Žalostno so zapeli zvonovi dne 17. maja v jutranji zori in oznanili, da je nemila smrt pretrgala niti življenja nad vse priljubljenemu posestniku Janezu Gabrovec v Strnici v starosti 78 let. Rajni je bil zelo priljubljen in miloga srca ter splošno spoštovan med sosedi. Bil je pravi krščanski oče svoje družine. G. župnik mu je podelil zadnjo popotnico. Naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Polenšak pri Ptujju. V lepem Marijinem mesecu maju, ko vse brsti in cveti, je koščena smrt potrkala na vrata Holčeve Treze ter ji zašepetala: »En teden ti je dovolj trpljenja in boleznii, sedaj pojdi z menoj v boljše življenje.« Po tem življenju je vedno iskreno hrepenela, delala in mnogo žrtvovala. Vse njeno življenje je bilo posvečeno Mariji in domačemu Marijinemu svetišču, njegovi lepoti in časti. Koliko je rajna in s kakim veseljem je darovala, ko se je nabiralo za naše nove zvonove, kateri so ji tudi kot svoj botri mogočno in turobno doneli od zadnje nedelje naprej! Še posebno milo so doneli, ko se je vil mogočen sprevod s tremi č. gg. duhovniki in množico ljudstva iz cele župnije. Saj ga ni človeka, ki bi ne poznal dobre Holčeve tetice, ki je bila tako

skromna in mirna, zgled vsem s svojim krščanskim življenjem. Njena hiša je bila dom molitve, zgled krščanskega življenja, dom gostoljubnosti, dom prijaznosti, dom dobrih krščanskih knjig, nabožnih časopisov in dom sreče in božjega blagoslova. Zato se ni čuditi, da je bila njena zadnja pot tako ganljiva in slovo od domače hiše tako v srce segajoče, katero ji je spregovoril domači cerkveni ključar g. Meško. Blagor Trezi in tistemu, ki se spočije v črni zemlji in v Bogu pravično spi! — Hripa, ki kosi med otroci, je tudi posegla po naših domovih in nedolžne angelce predstavila iz zemlje trpljenja v blaženo veselje nebečanov, in sicer: dvojčke Nežico in Janeza Matjašič iz Predvora, Kvar Otmarja iz Brezovec in Kranjc Stanka iz Brezovec. Veselite se pri nebeškem Očetu in njega za nas prosite. — Tež zakonskega jarma sta si naložila v maju pri nas dva mlada, brhka para in trikrat pred oltarjem okrašene majniške Kraljice rekla »da«, in sicer: Treza Krušič iz Brezovec in Ivan Dajčar iz Huma pri Ormožu ter Nežika Čuš iz Polenec in Jakob Meško od Velike Nedelje. Bilo srečno in od Boga blagoslovljeno!

Špitališ pri Konjicah. Naše katoliško prosvetno društvo in lani ustanovljeno apostolstvo mož in fantov lepo napreduje. Daj Bog najboljšo uspehe! — Dne 16. maja se je tukaj poročil g. Janez Robar iz Kraberga z gđ. Rožico Gorjanc. — Gospodarska kriza nam kakor povsod drugod tudi nagaja. Kljub temu se je v teku leta število naročnikov »Slov. Gospodarja« častno pomnožilo. Želeti je, da bi si vsak umen posestnik zagotovil najprvo pomoč v slučaju požara ter si nemudoma celoletno naročil naš priljubljeni stanovski list.

Konjice. G. urednik! Zopet bi Vam radi nekaj povedali. Pa danes Vas ne bomo strašili z »atentatom«, ker se takih reči preveč bojite, temveč Vam bomo povedali same vesele novice. — Na binkoštno nedeljo smo imeli pri večernicah krasno slovesnost. G. arhidiacon je sprejel 250 otrok v Marijin vrtec. Nepopisno lep je bil prizor, ko je okrog 350 — nekateri so bili že lani in predlanskem sprejeti — v slovesnem sprevodu korakalo z godbo na čelu iz katoliškega društvenega doma v cerkev. Starši so jokali od veselja. Po cerkveni slovesnosti je bila poklonitev otrok Mariji v društvenem domu. Dvorana je bila nabit polna otrok

junakinjo izdelano bojno opremo, ki je bila posebnost glede lične izdelave. Treba pomisliti, da so bili tedaj viteški bojevniki oblečeni, pokriti in obuti v železje in jeklo in si je privoščila kaj takega lahko le premožnejša gospoda. Poleg bojne opreme je še bil meč za goljatske roke, ščit, kopje in jekleni lok z zalogo pušic s konicami iz najbolj trdega in trpežnega jekla. Pohod se je pomikal iz Kozjega proti Podsredi, Št. Petru, Bizeljskem in Brežicam, kjer so en dan počivali.

Emin oproda Miha je večkrat pripovedoval po povratu, kako se jim je godilo dobro v Zagrebu in kaj vse so videli ter doživeli v Vojni krajini. Pilštajnski vikar Penič je zabeležil krog leta 1597 nekaj Toplišekovih spominov, katere navajamo v naslednjem izpopolnjenem:

»V Zagrebu«, pravijo vikarjeve beležke, »smo bili sprejeti in pozdravljeni od meščanov, duhovščine in vojaštva. S Hrvati se je razgovarjal naš vodja Pavel, Nemci so le jedli in pili med zatrdili, da podobnega gostoljubja kakor Zagrebčanji ne poznajo nikjer na Nemškem. Ostali smo v lepem Zagrebu več nego teden dni. Zapoveda-

nega dela ni bilo. Gostili so nas, kakor bi nas nakanili opitati. Povsod prisrčna vabila na jed ter pijačo, pesem, smeh in zabave pozno v noč. Pustili so nas v Zagrebu, da bi se naj odpočili, sam Bog si ga vedi od česa. Nemci so še lepo zaslужili v denarju. Popravljali so premožnim Hrvatom bojno opremo, orožje in pritrjevali na zlatom okrašene pištrole kresilne kamne. Iz Zagreba smo odjezdili v Karlovec ob Kolpi. Že med potjo smo srečavali Hrvate, ki so nam pravili, da pripravljajo bosanski Turčini onstran Kolpe mogočen napad na Karlovec ali na Sisek. Od Zagreba do Karlovca smo rabili en dan. Karlovec je krog in krog od globokega jarka obdana trdnjava, katero še štiti reka Kolpa. Mesto je obdano od visokega ter debelega obzidja, ki je posejano s strelnimi linami in topovi. Jarek smo prekoračili preko mosta in prijezdili v mesto, kjer je le malo navadnih ljudi, pač pa polno vojaštva. Večerjali ter prenočili smo po vojaško. Drugi dan so morali naši delavci na delo v skladišča za orožje in na obzidje, da pregledajo topeve.

prevozil 490 km, na povratku na izhodno točko 388. Vožnja tja je trajala 13.46 sekund, nazaj 14.86. Amerikanec je torej dosegel povprečno brzino 408 kilometrov na uro, kar znaša 113 metrov na sekundo. Dirkalna razdalja je merila eno angleško miljo ali po naše 1600 m. Po tem doseženem rekordu so vsi dirkači na delu, da bi se povzpeli na 500 km. Leta 1926 je preletelo najhitrejšje letalo 400 kilometrov na uro in tedaj so bili vsi tozadevni strokovnjaki mnenja, da je ta brzina za avtomobile izključena, a napredek v tehniki in človeška drznost sta dokazala nekaj popolnoma drugega.

(Dalje sledi.)